

Scénář k rozhlasové reportáži

1. vstup:

Paní Jana Štroblová, vystudovala český a ruský jazyk na Univerzitě Karlově a pracovala jako redaktorka v Státním nakladatelství dětské knihy. Protože psala básně a texty, které se nelíbili komunistickým mocipánům, dočkala se od bývalého režimu příkoří a nespravedlnosti. K prvním problémům s cenzurou došlo již na vysoké škole.

„No a já jsem tam psala básničku na maďarský události, i když to nebylo úplně přesný jako polopaticky nebylo úplně řečeno, že jsou to maďarský události, ale začínalo to: ‘uprostřed města stála barikáda s chocholem krve na rozbitém srdci, ležel tam člověk‘ a tato básnička byla, a pak je v jedné ‘včera jsem ztratila oči, lidé mi zmizeli a chodím v černé sluji‘. Jo, bylo to takový velice skrytý obvinění režimu.“

„2. vstup:

Že paní Štroblová nebyla úplným rebelem, dokládá humornou příhodou, ve které se dočkala hodnocení od Jana Beneše, politického vězně z druhé poloviny šedesátých let 20. století

„Sice s ní nic není, ale dá se s ní počítat na ilegální práci,“ si napsal Jan Beneš.

3. vstup:

Ovšem Státní bezpečnost pronásledovala a šikanovala své oběti bez ohledu, jaké nebezpečí pro totalitní režim představují.

„No a tehdy se za mě zavěsili už fízlové, byla jsem u prvního výslechu a prostě všechno se hodnotilo šíleně politicky. Ze školy mě nevyhodili, to už byl poslední ročník, ale dostala jsem takový varování. Chodili za mnou dva pánové, ještě si spolužáci dělali legraci, že mám tajné ctitele, a pak už viděli, že jde do tuhého, tak mě doprovázeli na střídačku domů. No a teprve po letech jsme se vzájemně svěřili, kdo všechno v tom lital. To jsem nebyla sama, že jo za kým chodili.“

4. vstup:

Nejvíce jsme se zasmáli, když jsme se dozvěděli o jejím psu, který poznal komunisty a útočil na ně.

To byl pes kádrovací. Začalo to tím, že jsme se sem nastěhovali a domovní důvěrník nám přinesl vlajky. My jsme je odmítali, sice zdvořile, ale tvrdě. A

náš pes to završil tak, že se tomu důvěrníkovi vrhnul po rukávu a natrhl mu rukáv, takže jsme žehlili ještě tohle. Ne jen že nedáme praporky a teď se to vyvíjelo. Říká se, že psi poznávají uniformy a dráždí je to a jsou schopní napadnout někoho v uniformě. No a náš pes to zdokonalil, ten poznal, že nám někdo něco chce dřív, než vytáhli průkaz. Šedý mor tehdy pronásledoval lidi.“